

רב"ט צאייגנסים
969438

בן ברכה ושלמה

נולד ב- ט' בכסלו תש"ח 22.11.1947

התגייס לצה"ל בנובמבר 1965

שרת בגדוד "גבעון" (13)

נפלו - ז' סיון תשכ"ז 15.6.1967

בהתפוצצות בונקר תחמושת

בموقع בית המכס העליון.

בן שלמה וברכה. נולד ב-ט' בכסלו תש"ח בפתח-תקוה ובתאריך ההיסטורי של החלטת עצרת האו"ם על הקמת המדינה (29.11.1947) הוכנס לבריתו של אברהם אבינו. ניסים היה בן למשפחה ותיקה בארץ ובעל שם בפתח-תקוה. כשהגיעו לגיל-הלימודים למד בבית-הספר היסודי של פיקא וסיים את לימודיו בו. לאחר מכן הוא המשיך ללימוד בבית-הספר התיכון המקצועני "עמל" אבל לאחר שנה אחת של לימודי נוכח כי אין לימודי אלה כדי למלא את שאיפותיו ובחר לו דרכ'-חיים אחרית לנער עובד בעיריית פתח-תקוה. הוא השתיך לתנועת "הנוער העובד והלומד" בסקציה המקצועית. אולי יחד עם עבוזתו בשעות-היום לא יותר על רצונו וSHAIFOTYO להתקדם-ולמד בבית-ספר תיכון. אהב מאוד ספורט והשתיך ל"הפועל" בפתח-תקוה. יותר ממשחקי הכדור האחרים מצא ביטוי לעצמו במשחק הדרוגל, אהוב גפשו. כך היה מעורר היטב בחיה העיר של עירו. בסוף שנת 1965 הפסיק את לימודיו בבית-הספר התיכון וננה בבקשתו לצה"ל להקדמת גיסו. בקשה שאושרה.

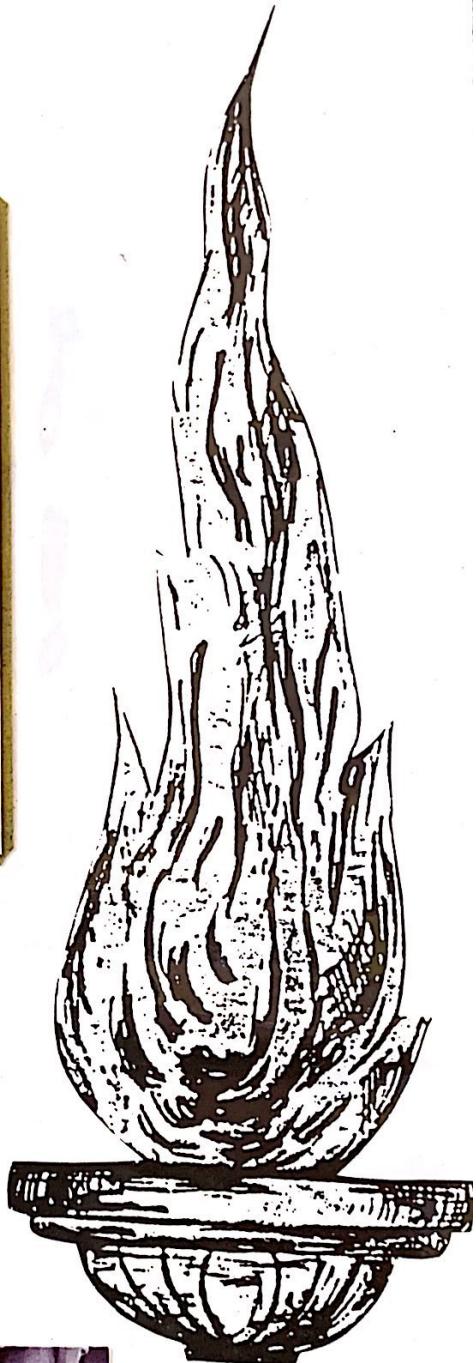
בנובמבר 1965 גויס לצה"ל. כושרו הגוף וכוח רצונו הקנו לו מקום של כבוד ביחידה המקראית של "גולני". הוסמך כחובש קרבן ובעובדה זו יתכן כי יש כדי להוכיח על הדחות מלאה של אופיו עם תפקידו, זאת אומרת: רצונו לבוא לעזרת הולמת במקרה הצורך. מטעמו היה נער אהוב חיים, שקט, מסור ואוהב על כל הסובבים אותו. היה עדין נפש ומפני כך ידע תמיד לקשרו קשי חיבה עם כל הבאים עימיו ברגע. הוא היה מצעיע לכת, בלי שאיפות של התבלות- ובל זאת מצא את מקומו בחברה בזכות אדיבותו, ותרנותו, מזגו הנוח ושאר מידותיו הטובות. עוד הוא בשירות חובה פרצה מלחמת ששת-הימים. يوم לפני נפילתו כתוב הביתה בז' הלשון: "בינתיים אל דאגה מצדכם, בנכם מיצג את צה"ל בכבוד".

ביום ז' בסיוון תש"ז (15.6.1967) נפל במוות בית המכס העליון מעל גשר בנות יעקב בשעה שבונקר של תחמושת התפוצץ. הובא למנוחת עולמים בבית-הקרונות הצבאי בנהריה. מפקדו כתה להוריו בשם ובשם אנשי יחידתו: "אין ספק שאפשר היה לסמן עליו בכל, גם בשעותיו האחרונות מלא את תפקידו במסירות כיאות ב"יסודות", ביטאן הסדרות פועל הבניין, הועלה זכרו."

חטיבת גולני ערב מלחמת ששת הימים (1966-1967)

בשנת 1966 מונה כמפקד חטיבת גולני יונה אפרהט, מי שהיה קצין ווטר בחטיבת גולני בימי תש"ח, וכלה לפיקד על החטיבה במלחמת ששת הימים. בתקופתו של יונה אפרהט כמ"ט הגיע תהליך בניית העוצמה הצבאית בכלל (ماוז מבצע "קדש") וטיפוח הדרוג המסתערתקפי בפרט (בתקופתו של יצחק רבין כרמטכ"ל 1967-1964) לשיא חדש. בחירת כוח-אדם מעולה ומירוב המאמצים והמשאבים הושקעו בבניית הכוח התקפי המשורין הנידי, כלום: מערך גיסות השריון, המערך המוצנה, מערך חיל-הרגלים (בכלל זה חטיבת גולני וגודי הנק"ל) ומערך הארטילריה וההנדסה. כוח הטנקים של צה"ל התעצם פי ארבעה מאז מבצע "קדש" וככל 110 טנקים (בתוכם 175 טנקי "שרמן" מ-51 משופרים). מרגמות 81 מ"מ ו-120 מ"מ הותקנו על זחל"מים, ומרגמת 160 מ"מ הורכבה על שלדת שרמן.

גולני כחטיבת ח"ר הפכה לכוח התקפי מנוייד (על זחל"מים) עם גדר מרגמות כבדות (מכמ"ת) כחלק מסד"כ החטיבה. לראשו בוצעו בשנים 1967-1964 תרגילים ותרנויות ברמה אונדתית ("תרגיל דיביזיוני"), והושם דגש על לחימת יום ולילה ביעדים מבוצרים, שנבנו בשיטה הסובייטית.

משימות החטיבה במהלך ששת הימים (יוני 1967)

במלחמה ששת הימים נועדה חטיבת גולני, חטיבה מס' 1, כחטיבת ח"ר סדירה מאומנת ונידית, לפועל במסגרת מאיצ' ההבקעה העיקרי של פיקוד צפון, לפרוץ בעקבות חטיבה 8 בצפון רמת הגולן וכיבושה בהתקפה דרגודית את כל המוצבים הסוריים ממערב למתחם זעורה: תל פאחים ובורג' בבל הסמוכים ל"דרך הפט" ושולטים באש ובתצפית על "דרך הפטולים" הסורית והמוסכמים של אורכה: בחרית, תל עוזיאת וחירבת איסקיה. לצורך ביצוע משימת ההבקעה בשיטה הרוי תולול וקשה לתנועה מול מוצבים סורים חזקים הבנויים כ"יעדים מבוצרים" קיודים, מוגנים בחלונות-קשר היקרים, גידור ומיקוש, תוגברה חטיבת גולני בוחל"מים נוספים ובשתי פלוגות טנקים מוגן שroman מ-15 משופר מגדור סא"ל אמרנו מהחטיבה 37. ברוזמונית נשלח גודז"ר אריות הגולן, גודז ביה"ס למ"כים של החטיבה בפיקוד סא"ל משה יוסף, לתגבר את החטיבה הממוקנת בפיקודו של אל"ם אורן רום ולסייע לה במשימתה: כיבוש שכם ביתר השמורים.

גודז המכמ"ת (גודז-מרגמות כבדות) בפיקודו של אל"י עשת נשאר ת"פ החטיבה בשטח הכנוס שלא בצפון עמק החולה.

גדוד "גדרון" בקרב ההבקעה בצפון (9-10 ביוני 1967)

בגלל מצוקת זהב מים נשאר גדוד "גדרון" כעתודה כללית בידי המח"ט, ונועד ע"פ התוכנית החטיבתית הכללית להבקעת המערך הסורי בצפון רמת-הגולן, לפועל בשלב השני ל"ניצול הצלחה" להרחבת המאחז מזרחה וצפונה, אלא שגדוד הבוקעים-הראשון ביצע את משימתו (כיבוש תעל עוזיאת) בקלות יחסית וכמעט ללא נפגעים, ועל כן הופעל שירות לכיבוש חירבת-א-סודה (9 ביוני, שעה 16:45).

למחרת (שבת, 10 ביוני 1967) עם שחר כבש את מחנות הביאס.

לחמי גדוד "גדרון" נשלחו אפוא עוד באותוليل השביעי-ה-9 ל-10 ביוני לסיני ללחטיבה 8 בטיהור מתחם זעורה. לאחר טיפוס רגלי מייגע עם המג"ד פינחס (אלוש) נוי, נרככה פלוגה אחת במוצב ג'ubb אל-מיס, ושנייה נרככה לתקיפה המוצב מצפין לזרועה. בשבת ב-30:6 בוקר התקפה הפלוגה את המוצב (91333) וכבשה אותו. היו אלה לחמי גדוד "גדרון" שנעו עם חטיבה 8 בשבת-ה-10 ביוני 1967 והגיעו עד קונייטרה, כשבמה חילים ביחד עם המג"ד הווטסו במסוק אל כתף החרמון, והציבו בו את דגל ישראל. לימים הוקם בכתף החרמון גدول מוצבי צה"ל ברמת-הגולן, שזכה באח"כ לכינוי "העוגנים של המדינה".

גדוד גדרון ביציאה מקריות-شمונה

ב - תאריך 15.6.1967 ניתנה הוראה למחולקה בגזרן גדען (13) לאסוף תחמושת משלל אויב. המחלקה באה לבית המכס העליון, צפונית לבית המכס ב - 150 מטר היה בונקר עמוס בתחמושת, ולידו עמדה משאית מסווג "טטרה", משאית סובייטית. המשאית הייתה עמוסה בתחמושת ובטילי נ.ט. מהמחלקה נשלחו 13 חיילים לפנות את הטילים. הבונקר היה ממולכד והוא התפוצץ, ואיתו 13 החיילים מגזרן "גדען" (13) של חטיבת גולני. 13 החיילים טמונה בקבר אחים בבית קברות הצבאי בנחריה.

מכתב שליח ניסים ללשכת הגיוס בבקשת להקדים את גיוסו

צ'סף גסימן
דוחב רוטנבלט 131
פפ"ה - מקורה

1.10.65 מטה-מקורה,

לכבוד
פנחים לצה"ל חגיון
פפ"ה - מקורה

ג.ג.

הבדון: מרדכי פארץ גיוסו לאח"ל

בזה הציג מטה וילטוף גדרה לאמנת כי לאמת לסתור
הכבאי בחודש אוגוסט 1965, פנחים ותגבורם לי לאמת כהריין 13.2.65
וחגיגות למל"ז

- א. המודח הוא לסודי בגדה-טבז מצפה
- ב. מצפה הוא פקיון פבוזתי מטה ותשומתך הוא טולמי
- ג. מטה ותגבורם אונז אונז, אובי מטה נשלכלי לסתור
- ד. חיון ראייה לא צובד ולא לזרע, ובורכו לחתום גבורי חג"ל
וליאפר לי לאמת לסתור הצעדי בתקופה המבוקשת,

בכבוד דג במלודה טראט

צ'סף גסימן

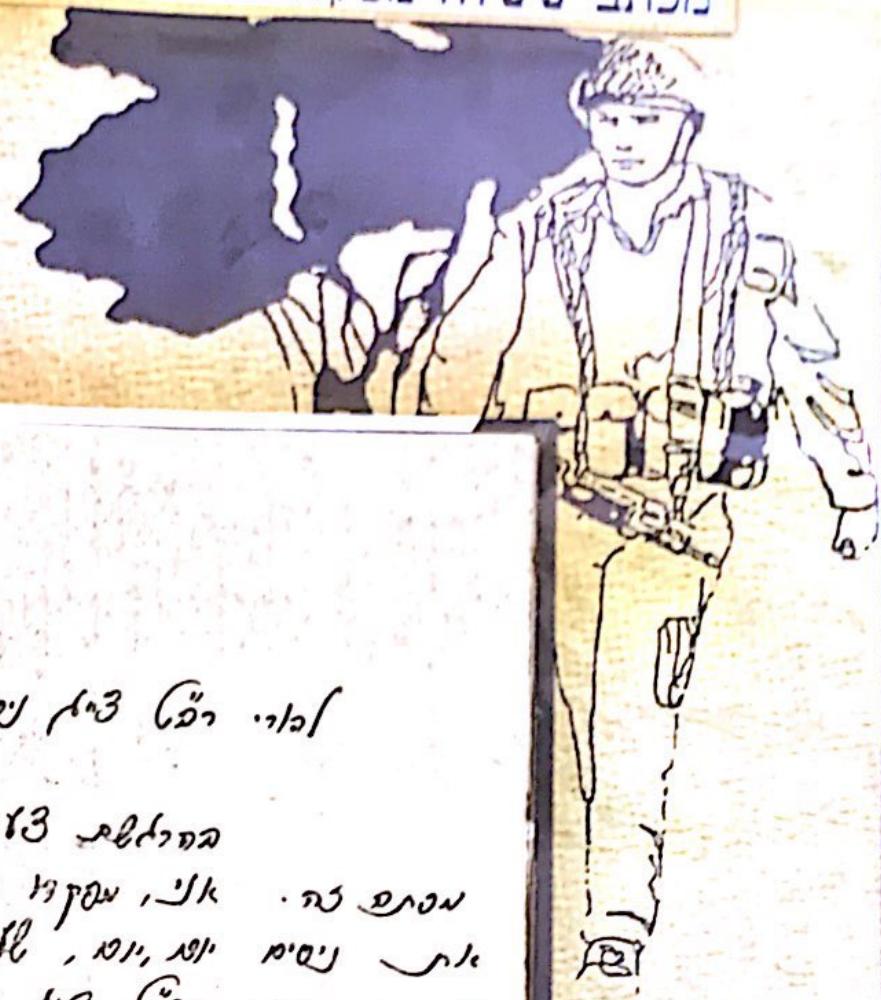

מכתב שלח ניסים להוריו יום לפני נפילתו

14.6.62

گلزارِ مکالمہ

מכתב שלח מפקדו של ניסים להוריו לאחר נפילתו

צבא הגנה לישראל
2183.3

• תְּנוֹתָנָה וְעַמְקָבֶן כִּי יְהוָה

ו- 1630 כהנ' טריטוריה של קהן מיל' רפ' ירושלים
היכנה הולמים מלחין ה- 7.6.67 כהנ' 1630
הבר פון גראף בירמן, נסיך
בג' וטיגר סטראט. האמירה היא מיל' ירושלים
ול גוד ירושלים כהנ' .

וְיַעֲשֵׂה אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כַּאֲמָתָה

וְאֵת כָּל־זֶה אֲמִיקָם
אַל־גָּרְגָּרָה הַיְחִינָה מְלֹא־בָּם

1981479 10 ~~2-32-271~~

1981479 10 ~~2-32-271~~

1981479 10 ~~2-32-271~~

עדותו של משה גבעתי:

ב-15 ביוני 1967, חמישה ימים לאחר שהגענו בתנועה מותישה לקוניותרה, כשאחריוינו קרבת תל פאחר, תל עוזיאת, בניאס וועורה, שבחת גוזו "גוזען", אליו השתייכתי היה בעקר גוזו עתודה חטיבתי, ריכז אוחנו סגן יעקב בז'ר, המ"פ בעל הוגן האתלטי והענינים הרוקחות והמחניות, והעליה אוחנו על משאיות.

נסענו עד לזרם בית המכס העליון סמוך לשער בנות יעקב שעל הירדן, ושם, אחרי תזרען קצר התפזרנו בין הבונקרים הסורתיים הנטושים, על-מנת לרטט את כל תחומיות השלב ולהעמידה על משאיות. המ"פ הורה לי להיות בהזונה למכיר הקשר הפלוגוני ואחריו על נקודות המים הפלוגוניות. התישבתי ליד הכביש המוליך מערכה לירדן ומזרחה לכוון קוניותרה, והניתי מהאוירה הפסטורלית. מעלי התנסה עצי אקליפטוסים וגוויסים, ושםames כחליטים של אמצעי ווין, מסבויו השתרע שדות ייטה זהובים שניצלו מהשריפות האזירות שפרצו ברמה בעת הקרבות העזים שניטשו שם כמה ימים לפני כן. עד מהרה נשארתי לבדי ו록 צץ הצופרים נשמע מבין הענפים.

הפלוגה הייתה מפותחת בתפקידים השונים, והחברה עסקו בהעמסה אינטנסיבית של המגון העצום של התלחמות הרטשית. וכך עבר עלי היה לאיטו, היווי מושצה מן הגיב שתשפטתי, התמננתי שנגש שעון על חומות בית המכס העליון. "חיל, קומ! מה אתה ישן?!" התעוררתי בהלה. מעלי ניצב מ"כ מאיים. הוא התensus והתensus.

"אייה המ"פ?" חקר אותו.

עניתי לו: "אני לא יועץ. הוא תלך לכיוון מערב." והזדקמתי לעמידה. "טוב תשמע, אם תראה אותו, תאמר לו שמצאננו בונקר עם מאות מוקשים וזרושים עוד חיילים לסייע בהעמסה; ו גם אתה, בוא אחורי!"

את מימיות המים שלו. רומרתי את הגיריקן וכינויי את פיותו לעבר פינת המיםייה. הבחנתי כי ידיו של המ"כ רעדו ושהקל מים נספכו מהחן למימייה. שהחטלה המימייה הוא סגו אהבה בתנועה סיובית מהירה והחילה לזרע לעבר הבונקר. התחלמי לлечת באחץ בולט, וקצתו אחורי במבטוי. רואייתו נבלע בפתח החשוך של בונקר הבטן.

לפתע רעדה האזומה תחתני ופטויה אדריה אפורה-שchorה זינקה אל-על. הדף אויר עזום פגע בי. הונפתי באוויר, התגלגלתי גלגול מלא ונבי נחבט בכביש האספלט מלא מההמורות. שכתי שט המומ, ומטר של אבני גדלות וגושי עפר ירד עלי.aben פגע בי, ואז הבנתי שטטר אבני כזה עלול להשל Achzi. זינקי ורצתי לעבר בית המכס הנושא, שמנצא בסמוך לבביש. נבשתי פימה וצמדתי לקיר. הבניין התנזוז כיימר, ונדמה היה לי, שעוז רוע וקרוס תחתיו. זינקי חזרה לבביש וגילתי שטטר האבני פסק, ורק פטרייה אדריה של עשן היתמרה באוויר מעל שדה שבו היה כמה שניות לפני כן בונקר. "גבעתיך, מה זה היה? מה קרה?" עזק לעברי המ"פ שבא בדורה במעלה הכביש.

"המפקד, אני לא יודע, הם עבדו שם לפניו רגע" דיברתי תוך כי בכி.

המ"פ תפס אותי במתף ושאל: "מי עבד והיכן?" הצעתי לעבר המטבח האפור שנפער בשידה, וסבירתי לו על אחד-עשר חיילי פלוגתנו שעבדו שם בהעמסת מוקשים. מעבור רוע הגיעו מרוחה שרונות וחילום והביטו בעיניים קרועות מותהמה לעבר המטבח. לא הבנו לנו מעולם כלום. דמתה מות שרונה במקומות. ואז, העיניים שטרקו את האזור, גילו שרירות בשר תליות על העצים ומפוזרות על האבניים והכביש. באחד אחר העיניים סרכנו, כל הפלוגה, כל טוניתר מרובע באזור ואספנו את אחד-עשר חברינו למן שמייה עצאית חומה אחת, והערכנו אותן לקביד אחיט. אני הייתה ערך להיות החל השנים-עשר, ווק יד הגול משמה אותו במתפי.

לוחמי "גולני"

עם תום הקרבנות, אני גאה ומואשר לברך אתכם על אומץ לב, כושר הלחימה המעליה, הדבקות העיקרית במטרה וachoות הלוחמים, אשר בכוחה גברנו על האויב במערכות הכבידה.

משימות רבות וקשות הוטלו על חטיבתנו ואתם עמדתם בכלן, כל מפקדינו וחילינו עשו את כל הנדרש מהם ולמעלה מזה.

בקרבות עזים וקצרים בקעו לוחמינו את מערכיו המבוצרים של האויב הסורי, אשר במשך שנים רבות איימו על בטחון יישובי הגליל העליון ואף נועדו לשמש קרש לפיצה להסתערות האויב על מדינת ישראל, במוגמה להשמדתה. ביצורי תל-פאחר, תל-עוזיאת, בורג' בבל, מחנות הבניאס ודומיה, פוצחו ונכבשו בידי לוחמינו, בקרבות שכט מפוארים, שמעטם כמוות בתולדות מלחמות העולם.

לא עמדו לו לאויב הסורי יתרונותיו הטופוגרפיים, הציגו חזר המשוכל שנitin לו ביד רחבה, ביצורי החזקים והחפורים היטב, אשר הוכנו במשך שנים רבות על מנת להכחידנו. בכוונו – כי גברנו עליהם שכט אחד עם ייחדות אחרות של צה"ל שלחמו עימנו על כיבוש רמת הגולן.

יחד עם גודל הניצחון נזכר את חללי החטיבה אשר לחמו כאריות במערכות נגד הצבא הירדני בשכם ונגד הצבא הסורי ברמת הגולן.

בביקורו בחטיבה לאחר תום המערכת ציין זאת הרמטכ"ל באומרו: "חטיבת גולני נתלה חלק נכבד בקרבות שהכריעו את גורל המלחמה. הקרבנות שניהלה החטיבה היו מהקשים ביותר שניהל חיל רגלים במלחמה זו, בכל הנסיבות והיא ניצחה בהם כמצופה, לפי מיטב המסורת של "גולני". רק כאשר רואים מקרוב את הביצורים והבונקרים של האויב, אפשר להבין איךiosa משימה קשה הוטלה על "גולני". כל מה שציפינו מכט התאמתם במלואו – וכל הכאב".

מפקד החטיבה

קורות חז"ל

"לְבָבֶךָ
פָּנָחַ לְפָנָה תְּמִימִינָךְ
פָּנָחַ-אַמְּדָנָה

11

חדרון תרבות פדריב ג'וּזִי לְהַתֵּן

בז' חנוך שצ'א אל'יך גאנדרה לאפער לי צעאם לעסדיות האוניב' גאנדרה
גאנדרה 1965 נודענו ... ולאפער לי לנטג לאדרון צעאמי מהטרא פאנטרא".

חגון כ' כ' יט גמראבז דה כ' לחשיד עז דער מיזיד זע גמיט, דער
מיינט של פָּסְבָּד הַסְּלָמָה לְפָלָה וְהַזְּבָדָה יְאִזֵּן וְלַעֲזָלָתָה.

505 זולך גלאטס צהוב-בנוי - צבע גאלטס צהוב-בנוי
על הטרם צד'ת יהודית נארץ-ישראל. חזק חילוף לבניין של גדרות אגדון
בתקדים הכתובים: 29.11.47. חייך זן לנטהה ומייה גראץ וידזוע
גראט-לרכות. בזאת 1961 סיבת וא ביא הספק הנושא "פיק" וטאכטיק וא
לייזר. בזאת הטען המשגדי "עטל". לאחר מכן למודדים גוכת כי אין
צלבוניות אלה כדי לפולח והר אנטפודו זכר לא דרך כביש צבאי
געדרים טהו-הבדת.

בזה גאנטס נס עבדה למד בפערת חירום, לא זמַר כל הרבעון ללווז ולהאנדרה סכיחות גאנטו ולמד נאכרים הארב בניין סעד פיבונצ'י.

בשנת 1965 (דרכנו) חביבה לוטנברג צה"ל ותא"ז עבד כך לאחסון
ее לפולידר. בוגרו הצעיר הצעיר וכיהן דרצוזו, האך לו פיקוס נבוד ביחס
הרביה של "גדילתי". גם שגדיר כחובש קרדי יט כו אזי כמי להזרות על
המוחות שלחת כי אפריו חמפניו דצון כו לאזרע לאזולם ולמה עזיז כהע
כברתו תבורת.

אם חילוֹת הַכְּסָפָה לְפָרָם אֲנֵן חַחִיל בְּקָבְדָה לֹא זֶה לְפָנָיכֶם.

בסיום היה גען אוניברסיטת היידלברג, 1888, מנצח ונתמן על כל הפקולטהות האנתרופולוגית
באוניברסיטת גראץ יידק פולסיך למכורר פון קדרי היינריך האוניברסיטה צפוי בראב, דיסט.
בוגריה שליברטה, לא עלה להמפלגה, אך יידק לא צת עתה מעשיה מוכשר בראב בזאתה בזאתה
בפְּרָנֶסְבָּרוֹג, וטברגוטר, סטודיו הגדוד וטברג פְּרִינְדְּפָּרְטִיְּסָטְרָה, בזאתה בזאתה.

ב-1948 היה שפודר בHIGH SCHOOL גאץ'ר, לא רק כסטודנט גלאז
לכבודם הבדורגל של "הברול" פלא-ברוזה, אלא גם כסטודנט גלאז'ר זטפונט
ב-1952 למס כע כל רגע סבורי פלאז'ר, ואילו גלאז'ר זטפונט הבודריג, וכ-
הבודריג, יודהר זטפונט הבודריג הבודריג זטפונט יודהר זטפונט - גלאז'
פלאז'ר זה צד יפה, אלגדי זטפונט זטפונט יודהר.

כשה שוכנו בגדות הימה גזרות נא נא לאין גזע אנטקטיות "אנטקטיות"
נדי פון גל גאנזן "האנטקטיות".

היה בסיס ומכך כתוב יוסט לפסי גפללו.

הניל כל בוי גאנפֿלן חיימָן בה צעדיַרְיִיט ווּזְרַט פְּלָאוֹ לְחֵס עַמְּדַיְּט אַבְּגִינְגֶּט.

**רמת הגולן - איזור בית המכס
מקום נפילתו של ניסים ז"ל**

אם זר קוזים כוֹאֵב
זה מה שאת אָוַהֲבָת
אלך אל המדבר
ושם אלמד לְכָאֹב

ואם שיריהם אהבת
רק שכחובים באבן
בין ההפכים אגור
ובסלעים אכתוב

ואז כשנתכסה עם החולות בחושך
וספר הדברים בחושך יתכסה
תגיד לי מילימ יפּוֹת
יפּוֹת מבכי ואושר
הוא נראה אהב אותו
האיש הוא

משהו מן המלחמה

רציתי להביא לך משהו-
משהו מן המלחמה.

משהו!!!

שתדע שהייתי גם פחדן גם גיבור
גיבור - פחדן.

רצית להביא לך משהו -
משהו מן המלחמה.

חשבתי להביא לך תחמושת קלה,
אך ירינו את כל התחמושת,
חשבתי להביא לך פגון זהב,
אך הפגינות הפכו לאזרומים.

חשבתי להביא לך את ליבי לשמרת
אבל גם אותו לקחו חברי שנפלו במלחמה.

רצית להביא לך משהו-
משהו מן המלחמה.

לכן כתבתי את השורות הללו,
השורות הבוכות וצוחקות,
שורות מן המלחמה.

כн, אלה השורות המעטות שנשארו לי
מאתם ימים גדולים ואפורים.

רצית להביא לך משהו-
משהו מן המלחמה.